

Sygn. akt III AUa 168/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Pietkun
Sędziowie:	SSA Stanisława Kubica (spr.) SSO del. Ireneusz Lejczak
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku E. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wydanie zaświadczenia w sprawie wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury

na skutek apelacji E. L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 14 grudnia 2011 r. sygn. akt V U 696/11

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od wnioskodawczyni na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. L. w odwołaniu od decyzją z dnia 9 maja 2011 roku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. umorzył postępowanie z wniosku E. L. z dnia 4 kwietnia 2011 roku o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku i umarzającej postępowanie w sprawie pisma wnioskodawczyni z dnia 20 kwietnia 2001 roku – zażalenia na niezłażwienie w terminie wniosku o wydanie zaświadczenia w sprawie wysokości podstawy wymiaru emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku, domagała się uchylenia zaskarżonej decyzji oraz zobowiązania organu rentowego do wydania zaświadczenia o wysokości podstawy

wymiaru pobieranej emerytury z uwzględnieniem kwot bazowych obowiązujących w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny: E. L. pismem z dnia 9 grudnia 2010 roku wystąpiła o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu: 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku. Organ rentowy, w dniu 11 stycznia 2011 roku wydał zaświadczenie potwierdzające kwoty podstawy wymiaru wnioskodawczyni, które obowiązywały we wskazanych dniach. Z pismem tym nie zgodziła się wnioskodawczyni i wystąpiła ponownie o wydanie zaświadczenia. W dniu 3 lutego 2011 roku ZUS po raz kolejny wydał zaświadczenie, potwierdzające wysokość podstawy wymiaru emerytury, informując jednocześnie o braku podstaw do wydania przedmiotowego zaświadczenia o treści żądanej przez stronę. Ubezpieczona ponownie, pismami z dnia 2 stycznia 2011 roku, 8 lutego 2011 roku, 10 lutego 2011 roku, 17 lutego 2011 roku i z dnia 19 lutego 2011 roku wystąpiła o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu: 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku oraz 1 marca 2011 roku. Decyzją z dnia 25 lutego 2011 roku ZUS odmówił wnioskodawczyni E. L. wydania zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu: 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku. Odwołanie ubezpieczonej od powyższej decyzji zostało odrzucone postanowieniem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 30 czerwca 2011 roku, sygn. akt VU 695/11 jako wniesione po upływie ustawowego terminu. Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2011 roku, sygn. akt III AUz 286/11 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił zażalenie wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy o odrzuceniu odwołania. Pismem z dnia 4 kwietnia 2011 roku E. L. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu: 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku. Ponadto, pismem z dnia 20 kwietnia 2011 roku wniosła zażalenie skierowane do Prezesa ZUS na niezłatwienie w terminie jej wniosku o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu: 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku oraz w dniu 1 marca 2011 roku. Decyzją z dnia 9 maja 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.: umorzył postępowanie z wniosku E. L. z dnia 4 kwietnia 2011 roku o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku; umorzył postępowanie w sprawie pisma wnioskodawczyni z dnia 20 kwietnia 2011 roku zażalenia na niezłatwienie w terminie wniosku o wydanie zaświadczenia w sprawie wysokości podstawy wymiaru emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku. W uzasadnieniu organ rentowy, powołując się na art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, podał, iż postępowanie w zakresie wniosków o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku stało się bezprzedmiotowe, z uwagi na to, iż w tej sprawie wydana została decyzja w dniu 25 lutego 2011 roku, w której załatwiony został wniosek ubezpieczonej o identycznej treści. Natomiast w zakresie wniosku o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2011 roku, ZUS wskazał, iż wystąpi do strony o sprecyzowanie wniosku, bowiem z ustaleń organu wynika, iż strona takiego wniosku nie składała. Po wezwaniu wnioskodawczyni do sprecyzowania wniosku oraz rozpoznaniu sprawy, organ rentowy ustalił, iż E. L. wnioskiem z dnia 17 lutego 2011 roku wystąpiła o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2011 roku, co zostało pominięte w rozstrzygnięciu decyzji z dnia 25 lutego 2011 roku. Wobec powyższego, w dniu 16 czerwca 2011 roku, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wydał decyzję, w której zmienił decyzję z dnia 25 lutego 2011 roku w ten sposób, że w sentencji decyzji po słowach: „odmawia Pani E. L. wydania zaświadczenia o wysokości podstawy

wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku dopisał słowa „1 marca 2011 roku”.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy wyrokiem z dnia 14 grudnia 2011 roku oddalił odwołanie wnioskodawczynie.

W uzasadnieniu do wyroku Sąd Okręgowy wskazał, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo, na podstawie art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, umorzył postępowanie w sprawie z wniosku z dnia 4 kwietnia 2011 roku o wydanie zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku. E. L. w piśmie z dnia 4 kwietnia 2011 roku domagała się wydania zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu: 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, żądanie wnioskodawczynie zostało już przez ZUS rozpoznane w decyzji z dnia 25 lutego 2011 roku (odwołanie wnioskodawczynie od tej decyzji zostało odrzucone z uwagi na przekroczenie ustawowego terminu do jego wniesienia). Wprawdzie w sentencji rozstrzygnięcia organ rentowy pominął, iż ubezpieczona we wniosku z dnia 17 lutego 2011 roku domagała się także wydania zaświadczenia o wysokości świadczenia z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2011 roku, jednakże w decyzji z dnia 16 czerwca 2011 roku, ZUS zmienił decyzję z dnia 25 lutego 2011 roku w ten sposób, że w sentencji decyzji po słowach: odmawia Pani E. L. wydania zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku dopisał słowa 1 marca 2011 roku. W świetle powyższego, postępowanie administracyjne przed organem rentowym stało się we wskazanym zakresie bezprzedmiotowe, co uzasadniało jego umorzenie na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. Prawidłowo także, organ rentowy umorzył postępowanie w sprawie pisma wnioskodawczynie z dnia 20 kwietnia 2001 roku – zażalenia na niezłatwienie w terminie wniosku o wydanie zaświadczenia w sprawie wysokości podstawy wymiaru emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku. Jak wynika bowiem z przedstawionych wyżej okoliczności, organ rentowy w decyzji z dnia 25 lutego 2011 roku, zmienionej decyzją z dnia 16 czerwca 2011 roku rozpoznał żądanie wnioskodawczynie, dotyczące wydania zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu: 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku oraz 1 marca 2011 roku. Tym samym, brak jakichkolwiek podstaw do uznania bezczynności organu rentowego. Niezależnie jednak od powyższego, wskazać należy, że w rozpoznawanej sprawie brak podstaw do wydania żądanego przez wnioskodawczynię świadczenia, zgodnie z treścią przepisu art. 217 § 2 k.p.a., który stanowi, że zaświadczenie wydaje się jeżeli: 1) urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa, 2) osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego. Brak bowiem przepisu, nakładającego na organ rentowy obowiązek wydania zaświadczenia o żądanej przez ubezpieczoną treści. Wnioskodawczynie nie wykazała także interesu prawnego w otrzymaniu żądanego zaświadczenia. Nie potrafiła bowiem wskazać celu do jakiego potrzebne jest jej owo zaświadczenie, jak również, nie przedstawiła żadnych okoliczności uzasadniających jego wydanie.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła wnioskodawczynie, która zaskarżając wyrok w całości zarzuciła mu, iż jest krzywdzący. Wnioskodawczynie wskazała, iż organ rentowy nie wydał jej prawidłowego zaświadczenia w sprawie ustalenia wartości podstawy wymiaru jej emerytury. Wskazując na powyższy zarzut wnioskodawczynie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawczynie nie podlega uwzględnieniu.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji zgromadził w sprawie wystarczający materiał dowodowy, a jego ocena nie narusza granic zastrzeżonych dla swobodnej oceny materiału dowodowego (art. 233 § 1 kpc). Wbrew zarzutom

podnoszonym w apelacji, Sąd I instancji wydał trafne rozstrzygnięcie znajdujące uzasadnienie w całokształcie sprawy oraz treści obowiązujących przepisów, a Sąd Apelacyjny aprobuując w pełni te ustalenia, przyjmuje je za własne bez potrzeby szczegółowego ich przytaczania.

Zgodnie z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.), w sprawach uregulowanych ustawą stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Stosownie do art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, odpowiednio, w całości lub w części.

W rozumieniu powyższych przepisów słusznie uznał Sąd Okręgowy, prawidłowość decyzji organu rentowego. Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy żądanie wnioskodawczynie zostało już przez ZUS rozpoznane w prawomocnej decyzji z dnia 25 lutego 2011 roku. Tym samym postępowanie administracyjne przed organem rentowym stało się we wskazanym zakresie bezprzedmiotowe, co uzasadniało jego umorzenie na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. Prawidłowo zatem organ rentowy umorzył w tym zakresie postępowanie administracyjne.

Odnosząc się natomiast do zarzutów wnioskodawczynie dotyczących wydania zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku i 1 marca 2010 roku wskazać należy, iż nie znajdują one oparcia w przepisach obowiązującego prawa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 217 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego istnieją dwie odrębne podstawy do wydania zaświadczenia przez organy państwowe. Po pierwsze dotyczy to sytuacji urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaganego przepisami prawa. W takim przypadku organ administracji ma obowiązek wydania zaświadczenia, o ile stosowne dane znajdują się w jego posiadaniu. W drugim przypadku zaświadczenie wydaje się, jeżeli osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego.

Słusznie uznał Sąd Okręgowy, iż wnioskodawczynie nie wykazała żadnego interesu prawnego w wydaniu żądanego zaświadczenia oraz nie przedstawiała żadnych okoliczności uzasadniających jego wydanie. Ponadto wskazać należy, iż w odpowiedzi na żądanie wnioskodawczynie zostało jej wydane zaświadczenie potwierdzające kwoty podstawy wymiaru, które obowiązywały w dniu 01.03.2006 r., 01.03.2008 r., 01.03.2009 r., 01.03.2010 r. Natomiast żądanie wnioskodawczynie dotyczące wydania zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku i 1 marca 2010 roku nie znajdują oparcia w żadnym przepisie prawa. Brak jest bowiem przepisów nakładających na organ rentowy obowiązek wydania zaświadczenia o treści żądanej przez wnioskodawczynię.

Sąd Apelacyjny w pełni zgadza się z ustaleniami dokonanymi przez Sąd I instancji. Sąd Okręgowy słusznie uznał, iż decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odmawiająca wnioskodawczynie wydania zaświadczenia o żądanej przez nią treści jest prawidłowa i zgodna z obowiązującymi przepisami prawa.

Z wymienionych względów Sąd Apelacyjny orzekł o oddaleniu apelacji na podstawie art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach oparto na podstawie przepisu art. 98 kodeksu postępowania cywilnego oraz § 12 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

R.S.